

„Џепне приче“, Игор Коларов
Џепне приче

Већ сам назив књиге привукао је моју пажњу, јер ме је занимало какве су то приче које носе назив „Џепни“ - да ли се чувају у џепу или говоре о њему, али сам одмах схватила да се баш тако зову јер су кратке.

Приче су веома занимљиве, имају забавне и смешне ликове, а писац често користи речи које су блиске мојој генерацији. Оно по чему је ова књига другачија од многих јесте то што се тражи учешће читаоца, некад да дамо имена ликовима, допунимо неку реченицу, а чак и да започнемо или завршимо причу. То ми се нарочито допало јер је будило машту у мени и давало ми слободу да изнова осмишљавам исту причу на различите начине.

Јунаци ових прича пролазе кроз разне авантуре и доживљавају необичне ствари. То су све смешни и занимљиви ликови, попут неваспитаног Бетмена који срче супу, Симе трокрилца који мисли да ће постати авион, Исидоре која се осећа моћно баш због свог имена, или Кокија кога сви доживљавају као „најобичнијег“ човека, а он је заправо „најобичнији“ мачак. Наслови прича су интересантни. У причи „Седам стрела“ и сам писац се саплео о линије. Ту је и пет бака које имају мајмунче за љубимца („Пет бака и мајмунче“), док у причи „Чизмице из Барселоне“ Јулија стално плаче. Почетак треба смислити за причу „Не дирај зеку док учи француски језик“, а у „Време је за филм“ треба дописати име глумца који и није ту, јер глуми у другом филму. „Прабабин тест“ и „Црвић који је одлично знао математику“ траже од нас одговоре на разна питања. Шалјива прича „Џин коме фали даска у глави“ упознаје нас са једним џином који у глави има све и свашта, али му само једна даска фали. Порука је да нико није савршен и свако има неку ману којом је незадовољан.

Препоручила бих ову књигу свим генерацијама, јер ће се добро забавити и маштати, чак и ако су то заборавили.